

Bruksela, 21 kwietnia 2023 r.
(OR. en)

8484/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0113 (COD)

EF 107
ECOFIN 355
CODEC 654

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	19 kwietnia 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 229 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do niektórych aspektów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 229 final.

Załącznik: COM(2023) 229 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.4.2023 r.
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do
niektórych aspektów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań
kwalifikowalnych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Proponowane zmiany dyrektywy 2014/59/UE¹ (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, BRRD) i rozporządzenia (UE) nr 806/2014² (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, SRMR) stanowią element pakietu legislacyjnego dotyczącego zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów obejmującego również dodatkowe zmiany tych aktów, a także zmiany dyrektywy 2014/49/UE³ (dyrektywa w sprawie systemów gwarancji depozytów).

Unijne ramy zarządzania kryzysowego są dobrze ugruntowane, jednak niedawne przypadki upadłości banków pokazały, że konieczne są usprawnienia. Celem reformy zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów jest rozwinięcie ram zarządzania kryzysowego, kierując się celami, jakie im przyświecają, oraz zapewnienie bardziej spójnego podejścia do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby każdy bank znajdujący się w sytuacji kryzysowej mógł opuścić rynek w sposób uporządkowany, przy jednoczesnym zachowaniu stabilności finansowej, oszczędzaniu pieniędzy podatników i zapewnieniu zaufania deponentów. W szczególności istniejące ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla mniejszych banków i banków średniej wielkości należy ulepszyć, jeśli chodzi o ich projektowanie i wdrażanie oraz, co najważniejsze, stworzenie zachęt do ich stosowania, tak aby można je było rzetelniej stosować w odniesieniu do tych banków.

W następstwie globalnego kryzysu finansowego i zadłużeniowego UE podjęła zdecydowane działania, zgodnie z międzynarodowymi wezwaniem do przeprowadzenia reform, w celu stworzenia bezpieczniejszego sektora finansowego dla jednolitego rynku UE. Obejmowało to zapewnienie organom narzędzi i uprawnień do podejmowania stosownych działań w przypadku upadłości dowolnego banku w sposób uporządkowany, przy jednoczesnym zachowaniu stabilności finansowej, zabezpieczeniu finansów publicznych i zapewnieniu ochrony deponentów.

Ramy unijne zreformowano w dużej mierze w oparciu o ogólnoświatowe standardy uzgodnione z międzynarodowymi partnerami UE. Na ramy te składają się cztery główne akty prawne UE przyjęte w latach 2013 i 2014, funkcjonujące wraz z odpowiednimi przepisami krajowymi, a mianowicie: rozporządzenie i dyrektywa w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji i nadzoru nad instytucjami (rozporządzenie w sprawie

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

wymogów kapitałowych (CRR⁴) i dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych (CRD⁵)), BRRD oraz SRMR.

Pakiem bankowym z 2019 r. zmieniono przepisy, wprowadzając środki służące realizacji podjętych przez UE na forach międzynarodowych⁶ zobowiązań do podjęcia dalszych kroków w kierunku dokończenia budowy unii bankowej poprzez zapewnienie wiarygodnych środków ograniczających ryzyko, aby zmniejszyć zagrożenia dla stabilności finansowej. Główne zmiany dotyczyły (i) wdrożenia w UE międzynarodowego standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC)⁷ („standard TLAC”), opublikowanego w dniu 9 listopada 2015 r. przez Radę Stabilności Finansowej, dla globalnych banków o znaczeniu systemowym, które to banki w unijnych przepisach zwane są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, oraz (ii) zmiany minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) określonego w BRRD i SRMR.

Celem tych reform było zapewnienie, aby pokrywanie strat i dokapitalizowanie banków było realizowane z wykorzystaniem środków prywatnych, gdy banki te staną się nierentowne finansowo, a następnie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W ramach nowelizacji wyjaśniono również stosowanie MREL na poziomie jednostek zależnych w ramach grup bankowych przez wprowadzenie pojęcia „wewnętrznego MREL” zgodnie z podobnym pojęciem zawartym w standardzie TLAC. Wymogi te służą zapewnieniu, aby między podmiotami powiązanymi istniały wewnętrzne uzgodnienia w celu przeniesienia strat z podmiotów powiązanych do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tj. zazwyczaj jednostki dominującej, bez objęcia podmiotów powiązanych formalną restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, co mogłoby potencjalnie mieć zakłócający wpływ na rynek. Na potrzeby wdrożenia tego mechanizmu podmioty powiązane są zobowiązane, na podstawie decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do emisji zobowiązań kwalifikowalnych, które podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien subskrybować bezpośrednio lub pośrednio.

Unijne ramy MREL następnie zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036⁸, w którym ustanowiono metody pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia wewnętrznego MREL. Na podstawie oceny technicznej, którą EUNB przeprowadził zgodnie z upoważnieniem określonym w art. 45f ust. 6 BRRD,

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁶ Rada Stabilności Finansowej (wersja zaktualizowana z 2014 r.), „[Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#)” [Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych].

⁷ Rada Stabilności Finansowej (2015 r.), „[Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term sheet](#)” [Zasady w zakresie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnych banków o znaczeniu systemowym objętych procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dokument określający podstawowe warunki dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat].

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz.U. L 275 z 25.10.2022, s. 1).

rozporządzeniem wprowadzono mechanizm odliczeń pośrednich subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL dokonywanych za pośrednictwem jednostek pośrednich w łańcuchu własności (tj. między jednostką zależną najwyższego szczebla a podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji), aby zapewnić skuteczne stosowanie wewnętrznych przeniesień strat w ramach MREL. W ramach tego mechanizmu, zwanego metodą pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, jednostki pośrednie są zobowiązane do odliczania od swojej zdolności do spełniania wewnętrznego MREL posiadanych instrumentów kwalifikujących się do spełnienia wewnętrznego MREL wyemitowanych przez inne podmioty należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tekście precyzuje się również, że jednostki pośrednie spełniające wewnętrzny MREL na zasadzie skonsolidowanej są zwolnione z obowiązku odliczania posiadanych przez nie instrumentów wyemitowanych przez podmioty objęte konsolidacją. Metoda ta była preferowana w stosunku do metody odliczenia opartej na wymogach, w której kwota odliczeń wymaganych od jednostek pośrednich byłaby ograniczona pułapem odpowiadającym poziomowi wewnętrznego MREL podmiotu emitującego należącego do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W rozporządzeniu (UE) 2022/2036 upoważniono również Komisję do dokonania przeglądu wdrożenia metody odliczania pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL w poszczególnych rodzajach struktur grup bankowych, aby ocenić wszelkie potencjalne niezamierzone skutki nowego mechanizmu odliczeń oraz aby zapewnić proporcjonalne traktowanie i równe warunki działania, w szczególności w odniesieniu do łańcuchów własności obejmujących spółkę operacyjną między spółką holdingową a jej jednostkami zależnymi („struktura oparta na spółce holdingowej” w przeciwieństwie do „struktury opartej na spółce operacyjnej”, w której jednostka dominująca nie jest spółką holdingową). Komisję poproszono o ocenę: (i) możliwości dopuszczenia spełniania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej w dodatkowych okolicznościach; (ii) traktowania podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje ich likwidację w ramach standardowego postępowania upadłościowego („podmioty poddawane likwidacji”); oraz (iii) adekwatność ograniczenia odliczeń do kwoty równoważnej wewnętrznemu MREL jednostki emitującej.

Na podstawie analizy mechanizmu odliczeń wprowadzonego w rozporządzeniu oraz ilościowej oceny skutków z wykorzystaniem danych, które dostarczyła Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Komisja stwierdziła, że ukierunkowane zmiany w BRRD i w SRMR w odniesieniu do zakresu stosowania wymogów dotyczących wewnętrznego MREL oraz sposobu traktowania podmiotów poddawanych likwidacji są konieczne i odpowiednie.

Proponowane zmiany przyczynią się do możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków dzięki poprawie funkcjonowania i proporcjonalności mechanizmu odliczeń oraz posłużą zapewnieniu, aby nie stwarzał on problemów z punktu widzenia równych warunków działania dla różnych struktur grup bankowych.

Biorąc pod uwagę, że odpowiednie przepisy już obowiązują i zaczną mieć zastosowanie w UE w dniu 1 stycznia 2024 r., proponowane zmiany należy wprowadzić w szybkim trybie. Za koniecznością szybkiego przyjęcia dodatkowo przemawia fakt, że grupy bankowe muszą mieć jasność co do mechanizmu odliczeń, aby zdecydować, w jaki sposób najlepiej rozmieścić swoje zdolności do spełniania wewnętrznego MREL z uwagi na termin osiągnięcia ogólnej zgodności z MREL, który to termin również wyznaczono na dzień 1 stycznia 2024 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

We wniosku proponuje się zmiany w obowiązującym prawodawstwie na podstawie upoważnienia Komisji do oceny funkcjonowania mechanizmu odliczeń określonego w rozporządzeniu (UE) 2022/2036 i zapewnia się jego pełną spójność z obowiązującymi przepisami w zakresie polityki w dziedzinie zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym.

Ukierunkowana nowelizacja SRMR ma na celu poprawę funkcjonowania i proporcjonalności mechanizmu odliczeń oraz służy zapewnieniu, aby nie stwarzał on problemów z punktu widzenia równych warunków działania dla różnych struktur grup bankowych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek opracowano na podstawie reform przeprowadzonych w następstwie kryzysu finansowego, które doprowadziły do utworzenia unii bankowej i jednolitego zbioru przepisów dla wszystkich banków w UE.

Wniosek przyczynia się do poprawy skuteczności unijnych przepisów finansowych przyjętych w ostatnim dziesięcioleciu w celu zwiększenia odporności sektora finansowego i zapewnienia uporządkowanego zarządzania przypadkami upadłości banków. Jego celem jest wzmocnienie systemu bankowego oraz propagowanie zrównoważonego finansowania działalności gospodarczej w UE. Wniosek ten jest w pełni zgodny z podstawowymi celami UE, jakimi są: wspieranie stabilności finansowej, ograniczanie korzystania z pieniędzy podatników na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz utrzymanie zaufania deponentów. Cele te sprzyjają osiągnięciu wysokiego poziomu konkurencyjności i ochrony konsumentów.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną wniosku jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi również podstawę prawną zmienianych aktów ustawodawczych.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Celem wniosku jest uzupełnienie i zmiana już istniejących przepisów UE (BRRD oraz SRMR), dlatego cel ten można najlepiej osiągnąć na szczeblu unijnym, nie zaś w drodze różnych inicjatyw krajowych. Zdolność państw członkowskich do wprowadzania środków krajowych jest ograniczona, ponieważ w BRRD i SRMR uregulowano już przedmiotowe kwestie, a zmiany na szczeblu krajowym stałyby w sprzeczności z obecnie obowiązującymi przepisami prawa UE.

Proponowane zmiany są zgodne z upoważnieniem określonym w rozporządzeniu (UE) 2022/2036, nakładającym na Komisję obowiązek dokonania przeglądu stosowania ram. Zmiany te służyłyby jeszcze bardziej jednolitemu stosowaniu wymogów ostrożnościowych, ujednoliceniu praktyk między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnieniu równych warunków działania na całym jednolitym rynku usług bankowych. Państwa członkowskie nie mogą samodzielnie osiągnąć tych celów w stopniu wystarczającym. Gdyby UE przestała regulować te aspekty, rynek wewnętrzny usług bankowych zacząłby podlegać różnym zbiorom przepisów, co doprowadziłoby do fragmentacji i zmniejszenia skuteczności niedawno przyjętego jednolitego zbioru przepisów w tej dziedzinie.

- **Proporcjonalność**

Działanie UE jest niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest usprawnienie stosowania obowiązujących przepisów UE w odniesieniu do zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bankowych oraz rozwiązania problemów powodujących zakłócenie równych warunków działania. Proponowane zmiany nie wykraczają poza odniesienie się do wybranych przepisów zawartych w unijnych ramach ostrożnościowych dla instytucji, dotyczących wyłącznie środków mających na celu zapewnienie sprawnego przeniesienia strat i kapitału w obrębie grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w chwili restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, poprzez odpowiednie przepisy dotyczące instrumentów kwalifikujących się do spełnienia wewnętrznego MREL w złożonych przypadkach takich jak połączenia łańcuchowe. Proponowane zmiany ograniczają się ponadto do tych kwestii, których nie można rozwiązać w ramach istniejącego marginesu swobody, jaki przewidują obecnie obowiązujące przepisy.

- **Wybór instrumentu**

Środki zostaną wdrożone poprzez zmianę BRRD i SRMR w drodze dyrektywy. Proponowane środki odnoszą się do już istniejących w tych instrumentach przepisów dotyczących zdolności instytucji i podmiotów do pokrywania strat i dokapitalizowania lub je rozwijają.

Szczegółowy wniosek w sprawie ukierunkowanych zmian ram MREL jest uzasadniony ze względu na pilną potrzebę zapewnienia zharmonizowanych przepisów UE przed datą rozpoczęcia stosowania specjalnego traktowania, określonego w CRR, w odniesieniu do pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL, tj. przed dniem 1 stycznia 2024 r.

Ze względu na ograniczoną liczbę proponowanych zmian, aby zapewnić spójną dyskusję w procesie współprawodawczym oraz pełne ujednolicenie ostatecznych zmian w BRRD i SRMR, zmiany obu tych aktów zawarto w jednym wniosku.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Inicjatywa ta opiera się na wprowadzonym rozporządzeniem (UE) 2022/2036 upoważnieniu Komisji do dokonania przeglądu i oceny funkcjonowania mechanizmu odliczeń oraz, w stosownych przypadkach, przyjęcia wniosku ustawodawczego w celu wyeliminowania wszelkich stwierdzonych niedociągnięć⁹.

Przegląd ten opiera się na analizie, która obejmuje ilościową ocenę skutków koncentrującą się na równych warunkach działania dla różnych rodzajów struktur grup bankowych. Oceniono w nim skutki obowiązujących przepisów i przeanalizowano możliwe zmiany dotyczące: (i) możliwości zezwolenia podmiotom, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na spełnienie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej; (ii) traktowania, zgodnie z przepisami regulującymi minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego

⁹ Ten rozdział uzasadnienia służy spełnieniu spoczywającego na Komisji obowiązku złożenia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat wyników przeglądu przeprowadzonego zgodnie z klauzulą przeglądową wprowadzoną rozporządzeniem (UE) 2022/2036 w art. 129 BRRD.

postępowania upadłościowego; oraz (iii) adekwatności ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie obowiązujących przepisów.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Służby Komisji skonsultowały się z państwami członkowskimi w sprawie wyników analizy, ilościowej oceny skutków mechanizmu odliczeń i proponowanych zmian za pośrednictwem istniejącej przy Komisji Grupy Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń.

Wyniki tych konsultacji uwzględniono podczas przygotowywania niniejszego wniosku. Dostarczyły one wyraźnych dowodów na konieczność aktualizacji i uzupełnienia obowiązujących przepisów, aby można było jak najlepiej osiągnąć cele ram przy jednoczesnym zapewnieniu proporcjonalności i równych warunków działania.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja skorzystała ze wsparcia SRB, która dostarczyła dane zebrane na zasadzie *ad hoc* w drodze dobrowolnych konsultacji bezpośrednio od grup bankowych podlegających obowiązującym przepisom. Dane te udostępniono Komisji w formie zagregowanej i zanonimizowanej. Próba składała się z dziesięciu jednostek pośrednich znajdujących się w sześciu państwach członkowskich i podlegających mechanizmowi odliczeń zgodnie z obowiązującymi przepisami. Próba była równo podzielona na jednostki wchodzące w skład struktur opartych na spółce holdingowej i jednostki wchodzące w skład struktur opartych na spółce operacyjnej i w większości przypadków opierała się na danych na dzień 31 grudnia 2021 r.

Państwo członkowskie	Liczba jednostek pośrednich wchodzących w skład struktur opartych na spółce holdingowej	Liczba jednostek pośrednich wchodzących w skład struktur opartych na spółce operacyjnej
Austria		1
Belgia	1	1
Chorwacja	1	
Francja		3
Irlandia	2	
Niderlandy	1	
Ogółem	5	5

Źródło: służby Komisji, na podstawie danych przekazanych przez SRB, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Te dowody ilościowe wykorzystano do oceny funkcjonowania ram odliczeń na podstawie obowiązujących przepisów, zidentyfikowania potencjalnych niedociągnięć i problemów z punktu widzenia równych warunków działania, związanych z wdrożeniem tych ram, oraz przetestowania możliwych zmian w celu wyeliminowania tych niedociągnięć i problemów.

- **Ocena skutków**

Wniosek poddano analizie obejmującej ilościową ocenę skutków z uwzględnieniem zarówno informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron, jak i potrzeby odniesienia się do różnych kwestii określonych w upoważnieniu udzielonym Komisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2036.

Ocena mechanizmu odliczeń w odniesieniu do wewnętrznego MREL

Komisja oceniła potencjalne istnienie w obecnym mechanizmie odliczeń problemów z punktu widzenia równych warunków działania dla różnych struktur grup bankowych.

Według analizy ekspozycje jednostek pośrednich, które podlegałyby odliczeniu w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, odpowiadają łącznie 24,1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i 4,3 % miary ekspozycji całkowitej jednostek pośrednich. Dla jednostek pośrednich wchodzących w skład struktur opartych na spółce holdingowej skutki są jednak większe w ujęciu łącznym w porównaniu z jednostkami pośrednimi wchodzącymi w skład struktur opartych na spółce operacyjnej: odliczenia stanowiłyby maksymalnie 28,1 % w porównaniu z 14,3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz maksymalnie 5 % w porównaniu z 2,7 % miary ekspozycji całkowitej jednostek pośrednich. Różnice te można wyjaśnić wyższymi kwotami ekspozycji wewnątrzgrupowych na poziomie jednostek pośrednich w przypadku spółek holdingowych, przekładającymi się na wyższe względne kwoty odliczeń (tabela 1). Potwierdza się to również, gdy weźmie się pod uwagę średnie wartości na poziomie banku. Podczas gdy odliczenia stanowią średnio 12,3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko wszystkich jednostek pośrednich w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, poziom ten wynosi 14,7 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w przypadku jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek holdingowych w porównaniu z 7,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w przypadku jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek operacyjnych (tabela 2).

Ta różnica strukturalna nie jest jednak odzwierciedlona, jeżeli wziąć pod uwagę sytuację jednostek pośrednich pod względem wypłacalności, ponieważ po wprowadzeniu mechanizmu odliczeń zarówno jednostki pośrednie wchodzące w skład spółek holdingowych, jak i jednostki pośrednie wchodzące w skład spółek operacyjnych borykają się ze znacznym zmniejszeniem nadwyżki MREL. W szczególności jedna jednostka pośrednia wchodząca w skład spółki holdingowej wykazuje niedobór w wysokości 2,6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w stosunku do jej MREL i wymogu połączonego bufora przy metodzie pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, a cztery inne jednostki pośrednie utrzymują średnią nadwyżkę MREL w wysokości 5,2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, podczas gdy bez odliczeń wszystkie te jednostki wykazywały nadwyżkę (średnio 6,4 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko). W przypadku jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek operacyjnych średnia nadwyżka MREL w stosunku do MREL i wymogu połączonego bufora zmniejsza się z 5,3 % do 1,7 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, podczas gdy dwie jednostki, które bez odliczeń już wykazywały niedobór, odnotowują wzrost średniego niedoboru z 2,4 % do 6,1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko (tabela 3).

Wybór metody odliczenia (tj. metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów w porównaniu z metodą odliczenia opartą na wymogach) zmienia wielkość skutków, ale nie względnie wyższą kwotę odliczenia w przypadku obu rodzajów struktur.

Efekt tych zmian będzie jednak różny w przypadku jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek holdingowych, ponieważ każdy niedobór ma bezpośredni wpływ na zdolność dominującego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do spełniania MREL (przez dodatkowe emisje instrumentów podporządkowanych na rynku). W rzeczywistości struktury oparte na spółce holdingowej mogą finansować te emisje wyłącznie za pomocą długu strukturalnie podporządkowanego, ponieważ zazwyczaj mogą nie mieć innych źródeł finansowania. Tę szczególną cechę uwypukla fakt, że bank operacyjny poniżej spółki holdingowej zazwyczaj centralizuje ekspozycje wobec pozostałej części grupy. W strukturach opartych na spółce operacyjnej podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może natomiast przenieść inne źródła finansowania na sfinansowanie wewnętrznego MREL swoich jednostek pośrednich.

W tym kontekście Komisja uznała, że skala wpływu na jednostki pośrednie wchodzące w skład struktur opartych na spółce holdingowej może być inna niż w przypadku innych struktur ze względu na udział ekspozycji wewnątrzgrupowych (które mogą się różnić

w zależności od banku) oraz konsekwencje niedoboru na poziomie jednostki pośredniej. Spostrzeżenie to może uzasadniać potrzebę zbadania możliwych sposobów poprawy proporcjonalności obecnych ram.

Oceniono trzy możliwe warianty strategiczne.

(i) *Zezwolenie jednostkom pośrednim na spełnienie MREL na zasadzie skonsolidowanej*

W obowiązujących przepisach nie wymaga się odliczenia na poziomie jednostki pośredniej, jeżeli spełnia ona już wewnętrzny MREL na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do posiadanych przez nią instrumentów wyemitowanych przez podmioty objęte zakresem konsolidacji. Jest to uzasadnione faktem, że konsolidacja podnosi poziom wymogu w celu uwzględnienia ekspozycji (zewnętrznych wobec podgrupy) wszystkich podmiotów objętych zakresem konsolidacji. Konsolidacja wymaga od jednostek pośrednich posiadania wystarczającej zdolności do spełniania wewnętrznego MREL w celu zapewnienia, aby ich straty, a także straty jednostek podlegających konsolidacji, można było w skuteczny sposób przenieść na wyższy szczebel do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W BRRD przewidziano jedynie dwa szczególne przypadki, w których podmiot inny niż podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może spełnić wewnętrzny MREL na zasadzie skonsolidowanej: w przypadku zwolnienia z wewnętrznego MREL (art. 45f ust. 4 BRRD) oraz w przypadku unijnych jednostek dominujących należących do grup z państw trzecich (art. 45f ust. 1 akapit drugi).

Skonsolidowany wymóg może okazać się jednak przydatny do uchwycenia specyfiki niektórych struktur bankowych, na przykład w przypadku gdy jednostka pośrednia w naturalny sposób centralizuje ekspozycje wewnątrzgrupowe, a w przypadku struktur opartych na spółce holdingowej przekazuje zasoby na pokrycie wewnętrznego MREL, które wcześniej ulokował podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ustalanie wewnętrznego MREL na zasadzie indywidualnej w przypadku niektórych jednostek pośrednich, takich jak jednostki pośrednie wchodzące w skład struktur opartych na spółce holdingowej lub niektórych struktur opartych na spółce operacyjnej – w tym drugim przypadku, gdy wymogi ostrożnościowe określa się na zasadzie skonsolidowanej – może sztucznie tworzyć luki między tymi wymogami, którym podlegają odpowiednio podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednostka pośrednia, która podlega obowiązkowi odliczania. W tym kontekście ustalenie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej na poziomie jednostki pośredniej usunęłoby obowiązek odliczania przez jednostkę pośredniczącą ekspozycji powiązanych z podmiotami wchodzącymi w skład jej podgrupy, ponieważ konsolidacja miałaby skutek podobny do skutku odliczeń.

Z przeanalizowanych danych wynika, że konsolidacja znacznie zwiększa kwoty ekspozycji jednostek pośrednich, na podstawie których oblicza się wewnętrzny MREL (+23 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i +52 % miary ekspozycji całkowitej w ujęciu zagregowanym, tabela 1).

Skutek dla MREL i wypłacalności nie jest jednoznaczny we wszystkich przypadkach i wydaje się, że wpływają na niego względy specyficzne dla danego banku, które mogą sprawiać, że konsolidacja będzie mniej lub bardziej korzystna z perspektywy połączenia łańcuchowego. W rzeczywistości w porównaniu ze *status quo* (brak odliczeń) nadwyżki w stosunku do MREL jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek holdingowych zmniejszają się o 25–40 % wskutek konsolidacji (z 9,4 % do 7,3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko), podczas gdy nadwyżki jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek operacyjnych wydają się zmniejszać znacznie bardziej (z 7,5 % do 2,7 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko).

W przypadku struktur opartych na spółce holdingowej stosowanie konsolidacji ma średnio mniejszy wpływ na nadwyżki MREL niż odliczenia w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, ale pozostaje bardziej niekorzystne niż odliczanie w ramach metody opartej na wymogach.

Z danych wynika również, że jeżeli wziąć pod uwagę różnicę między metodą pełnego odliczenia posiadanych instrumentów a konsolidacją, jedna jednostka pośrednia wchodząca w skład struktury opartej na spółce holdingowej wykazuje niedobór w stosunku do MREL i wymogu połączonego bufora, ale niedobór ten znika wraz z konsolidacją. Co więcej, niedobór w stosunku do MREL jednostek pośrednich wchodzących w skład spółek operacyjnych, które już notują niedobór, wzrasta albo maleje w zależności od przypadku (tabela 3).

Zasadniczo konsolidacja może korzystna dla jednostek pośrednich wchodzących w skład struktur opartych na spółce holdingowej. Brak wyraźnego wpływu na struktury oparte na spółce operacyjnej, pomimo ogólnego zmniejszenia nadwyżek bez spójnego wpływu na banki już wykazujące niedobór, można wyjaśnić organizacją tych grup, gdzie konsolidacja na poziomie jednostki pośredniej niekoniecznie musi mieć znaczenie we wszystkich przypadkach. Konsolidacja stosowana w sposób niezróżnicowany może zatem mieć bardziej znaczące negatywne skutki dla banków wchodzących w skład struktur opartych na spółce operacyjnej niż odliczenia w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów. Konsolidacja może jednak stanowić właściwe rozwiązanie w sytuacji struktur opartych na spółce holdingowej i struktur opartych na spółce operacyjnej, w przypadku których wymogi ostrożnościowe ustala się już na zasadzie skonsolidowanej na poziomie jednostki pośredniej.

(ii) *Wyłączenie podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania mechanizmu odliczeń*

W obowiązujących ramach podmioty poddawane likwidacji podlegają wymogowi dotyczącemu wewnętrznego MREL i w związku z tym są również objęte mechanizmem odliczeń, gdy stanowią część połączenia łańcuchowego. Takie podejście może być nadmiernie ostrożne, ponieważ nie oczekuje się (o ile wybrano odpowiednią strategię) umorzenia lub konwersji instrumentów podmiotu poddawanego likwidacji i przeniesienia na wyższy szczebel strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, za pośrednictwem jednostki pośredniej, w przypadku upadłości. Ponadto wpływ objęcia podmiotów poddawanych likwidacji odliczeniami mającymi zastosowanie do połączenia łańcuchowego może być istotny dla jednostek pośrednich w grupach z wieloma jednostkami zależnymi przeznaczonymi do likwidacji, zwłaszcza w przypadku metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, która wymaga odliczenia całości funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jednostki zależnej najwyższego szczebla posiadanych przez jednostkę pośrednią.

Wyłączenie podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu odliczeń w ramach podejścia uwzględniającego połączenie łańcuchowe byłoby bardziej proporcjonalne, biorąc pod uwagę, że nie ma potrzeby przekazywania zasobów na niższy szczebel w celu dokapitalizowania podmiotu w przypadku upadłości. W związku z tym ekspozycje jednostek pośrednich wobec podmiotów poddawanych likwidacji nie musiałyby być odliczane, lecz podlegałyby wazeniu ryzykiem zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, wymagającymi od jednostki pośredniej posiadania funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w celu pokrycia potencjalnych strat z tytułu tych ekspozycji, ale w mniejszym stopniu w porównaniu z pełnym odliczeniem. W przypadkach, w których ekspozycje wobec podmiotów poddawanych likwidacji byłyby znaczące, może to mieć wpływ na zdolność jednostek pośrednich do przeniesienia wszystkich strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Z dostępnych danych wynika jednak, że odsetek ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji jest bardzo niski, zwłaszcza w strukturach opartych na spółce operacyjnej¹⁰ (0,3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w ujęciu zagregowanym, tabela 1 i 0,6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w ujęciu uśrednionym, tabela 2), co minimalizuje zidentyfikowane ryzyko.

Ogólnie rzecz biorąc, dane wskazują, że ekspozycje jednostek pośrednich wobec podmiotów poddawanych likwidacji stanowią w ujęciu zagregowanym 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i 0,3 % miary ekspozycji całkowitej jednostek pośrednich. Odsetki te różnią się jednak w zależności od rodzaju struktury grupy i wynoszą do 2,6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i 0,3 % miary ekspozycji całkowitej w przypadku struktur opartych na spółce holdingowej w porównaniu z 0,3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i 0,1 % miary ekspozycji całkowitej w przypadku struktur opartych na spółce operacyjnej (tabela 1).

Kwota ekspozycji (łączna kwota ekspozycji na ryzyko/miara ekspozycji całkowitej) w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów bez uwzględnienia podmiotów poddawanych likwidacji jest naturalnie wyższa niż w przypadku tej samej metody z uwzględnieniem odliczenia ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji, ale kształtuje się poniżej poziomów osiąganych w przypadku, gdy odliczenia byłyby ograniczone w ramach metody odliczenia opartej na wymogach.

W rzeczywistości usunięcie z odliczeń ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji ma pozytywny wpływ na łączną kwotę odliczeń dokonywanych przez jednostki pośrednie we wszystkich przypadkach, ale wpływ ten nie osiąga tego samego poziomu, co odliczenia w ramach metody opartej na wymogach. W przypadku struktur opartych na spółce holdingowej odliczenia w ramach metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów stanowiłyby 14,7 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, przy czym wartość ta malałaby do 13,2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, gdyby wyłączyć ekspozycje wobec podmiotów poddawanych likwidacji, ale nadal wynosiłaby powyżej 11,1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, którą to wartość osiąga się dla odliczeń w ramach metody opartej na wymogach. Rzędy wielkości i odsetki są podobne w przypadku spółek operacyjnych (odpowiednio 7,5 %, 6,9 % i 6 %). Ogólnie rzecz biorąc, nieco mniej niż połowę różnicy wartości wynikających z tych dwóch metod osiąga się przez usunięcie ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji.

Usunięcie ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji miałoby jednak różne skutki dla rodzaju instrumentów, na które mają wpływ odliczenia, oraz dla MREL i pozycji kapitałowych po odliczeniach.

Liczba jednostek pośrednich wchodzących w skład struktur opartych na spółce holdingowej podlegających obowiązkowi dokonania odliczenia mającego wpływ na pozycje inne niż zobowiązania kwalifikowalne (Tier II, kapitał dodatkowy Tier I, kapitał podstawowy Tier I) zmniejsza się w przypadku wyłączenia podmiotów poddawanych likwidacji, podczas gdy skutki wydają się mniej istotne dla spółek operacyjnych, ponieważ wszystkie jednostki pośrednie obecnie dokonujące odliczeń od kategorii funduszy własnych nadal dokonywałyby odliczeń (w stosunkowo podobnych kwotach) od tych samych kategorii. Wynika to również z ograniczonego odsetka ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji w przypadku tego rodzaju jednostek pośrednich (tabela 2).

¹⁰ Dane pokazują, że odsetek ten jest nieco wyższy w przypadku struktur opartych na spółce holdingowej, ale zastosowanie konsolidacji wyeliminowałoby potrzebę odliczenia i sprawiłoby, że ta korekta związana z podmiotami poddawanych likwidacji stałaby się nieistotna.

Biorąc pod uwagę wpływ na MREL i współczynniki kapitałowe, usunięcie ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji poprawia sytuację szeregu jednostek pośrednich, które wykazywały niedobór w stosunku do różnych wymogów ze względu na metodę pełnego odliczenia posiadanych instrumentów, dzięki zlikwidowaniu lub zmniejszeniu tych niedoborów, w szczególności w przypadku jednej struktury opartej na spółce holdingowej i dwóch struktur opartych na spółce operacyjnej¹¹. Ponadto usunięcie ekspozycji wobec podmiotów poddawanych likwidacji czasami prowadzi do niższego niedoboru w porównaniu z metodą odliczenia opartą na wymogach¹². Wydaje się jednak, że wpływ ten jest ograniczony, jeżeli wziąć pod uwagę nadwyżki: są one o około 20–25 % wyższe w przypadku metody odliczenia opartej na wymogach niż w przypadku metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów z uwzględnieniem lub pominięciem podmiotów poddawanych likwidacji, ale tylko w stosunku do łącznych wymogów dotyczących MREL, co pokazuje, że wybór metody odliczenia nie ma rzeczywistego wpływu na kapitał podstawowy Tier I, kapitał Tier I lub współczynniki łącznych wymogów kapitałowych (tabela 3).

W tym kontekście wyłączenie podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania mechanizmu odliczeń poprawiłoby proporcjonalność tego wymogu dzięki lepszemu odzwierciedleniu skutku odliczeń bez wpływu na podejście ostrożnościowe przyjęte w tej metodzie i bez istotnej zmiany równowagi osiągniętej dzięki rozporządzeniu. Wydaje się, że skutki nie powodują uprzywilejowania żadnej konkretnej struktury grupy, również jeżeli wziąć pod uwagę różne proporcje, jakie te ekspozycje stanowią odpowiednio w strukturach opartych na spółce holdingowej i na spółce operacyjnej.

Taka zmiana mogłaby zatem mieć zastosowanie do wszystkich grup, przy czym należy zauważyć, że nie miałyby ona znaczenia, gdyby jednostka pośrednia spełniała wewnętrzny MREL na zasadzie skonsolidowanej (ze względu na brak odliczeń w tym przypadku).

(iii) Zastosowanie ograniczenia w odniesieniu do poziomu odliczeń (metoda odliczenia oparta na wymogach)

Wewnętrzny MREL zapewnia możliwość odpowiedniego przeniesienia strat na poziomie jednostki zależnej w grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania tej jednostki zależnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wprowadzenie mechanizmu odliczeń ma na celu zwiększenie tej wewnętrznej zdolności do pokrycia strat dzięki zapewnieniu, aby straty nie pozostawały zablokowane na poziomie jednostki pośredniej, co zagrażałoby realizacji strategii grupy.

Metoda oparta na wymogach może osłabić możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, ponieważ ograniczenie odliczenia odpowiadającego wymogowi dotyczącemu wewnętrznego MREL (a nie zdolności) może uniemożliwić jednostkom pośrednim odpowiednie przeniesienie wszystkich strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwarzając ewentualne wąskie gardła na

¹¹ W szczególności dwie jednostki pośrednie miały niedobór w stosunku do ich łącznego MREL ze względu na odliczenia, który to niedobór zmniejszyłby się z 3,8 % do 2,1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko (-45 %), trzy jednostki pośrednie miały niedobór w stosunku do ich łącznego MREL i wymogu połączonego bufora ze względu na odliczenia, który to niedobór zmniejszyłby się z 4,2 % do 3,2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko (-24 %), a jedna jednostka pośrednia miała niedobór w odniesieniu do kapitału Tier I i łącznych wymogów kapitałowych, który to niedobór zmalałby do zera.

¹² Na przykład w przypadku gdyby posiadane instrumenty kwalifikujące się do spełnienia wewnętrznego MREL podmiotów poddawanych likwidacji były odliczane zgodnie z metodą opartą na wymogach, podczas gdy nie byłyby one odliczane w tym scenariuszu, co prowadziłoby do niższego niedoboru.

poziomie jednostki pośredniej, ponieważ kwota kapitału i zobowiązań kwalifikowalnych, którą organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji by umorzył lub poddał konwersji w przypadku upadłości jednostki zależnej, nie byłaby ograniczona kwotą odpowiedniego wymogu dotyczącego wewnętrznego MREL. Prowadziłoby to zatem do wyniku mniej właściwego pod względem ostrożnościowym.

Odliczenie oparte na wymogach może również wpływać na porównywalność bezpośrednich i pośrednich emisji instrumentów przez jednostkę zależną na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, potencjalnie stwarzając problemy z punktu widzenia równych warunków działania dla banków w zależności od ich struktury organizacyjnej i stojąc w sprzeczności z pierwotnym celem współprawodawców, jakim jest brak preferencyjnego traktowania jednej formy emisji kosztem innej. Metoda odliczenia oparta na wymogach nie może ponadto w pełni zapobiec podwójnemu liczeniu zdolności do spełniania wewnętrznego MREL na poziomie jednostki pośredniej.

Wariant preferowany

Biorąc pod uwagę wyniki poszczególnych wariantów strategicznych, w analizie stwierdza się, że należy zachować metodę pełnego odliczenia posiadanych instrumentów przyjętą w rozporządzeniu (UE) 2022/2036. Zmiana tej metody polegająca na wprowadzeniu ograniczeń kwoty odliczeń odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wewnętrznego MREL emitujących jednostek zależnych skutkowałaby mechanizmem mniej właściwym pod względem ostrożnościowym oraz obniżeniem skuteczności i efektywności mechanizmu odliczeń, co stwarzałoby ryzyko wystąpienia wąskich gardeł w przypadku przenoszenia strat na wyższy szczebel w obrębie grupy. Zmiana taka osłabiałaby również spójność ram, ponieważ stanowiłaby znaczne odstępstwo od porozumienia politycznego osiągniętego przez współprawodawców w 2019 r., odzwierciedlonego w art. 45f ust. 6 BRRD, w którym upoważnia się EUNB do zapewnienia, aby bezpośrednie i pośrednie subskrypcje zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL nie prowadziły do innego wyniku.

W ocenie stwierdza się jednak również, że właściwe i konieczne jest dostosowanie w ograniczonym stopniu mechanizmu w celu uwzględnienia zgłoszonych obaw dotyczących wpływu metody pełnego odliczenia posiadanych instrumentów na niektóre struktury grup, tak aby zwiększyć proporcjonalność i nie utrudniać przenoszenia strat i kapitału w obrębie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie z wariantami ocenionymi w ocenie skutków zmiany, które najlepiej pozwoliłyby osiągnąć te cele i poprawić spójność z ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, obejmowałyby: (i) zezwolenie niektórym jednostkom pośrednim, tj. jednostkom pośrednim wchodzącym w skład struktur opartych na spółce holdingowej i struktur opartych na spółce operacyjnej – w sytuacji gdy wymogi ostrożnościowe są już ustalone na zasadzie skonsolidowanej – na spełnienie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, z zastrzeżeniem decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz (ii) wyłączenie emisji podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania mechanizmu odliczeń.

Tabela 1: Kwoty ekspozycji

Wskaźnik	Struktura grupy	Zmiana kwoty ekspozycji (w porównaniu ze scenariuszem bazowym)			Ekspozycje wobec podmiotów poddawanych likwidacji w % (w porównaniu ze scenariuszem bazowym)
		Pełne odliczenie posiadanych instrumentów	Odliczenie oparte na wymogach	Subkonsolidacja	
Łączna kwota ekspozycji na ryzyko	Spółka holdingowa	28,1%	24,7%	7,5%	2,6%
	Spółka operacyjna	14,3%	11,6%	62,9%	0,3%
	Ogółem	24,1%	21,0%	23,4%	2,0%
Miara ekspozycji całkowitej	Spółka holdingowa	5,0%	4,1%	42,3%	0,3%
	Spółka operacyjna	2,7%	2,2%	74,0%	0,1%
	Ogółem	4,3%	3,5%	52,1%	0,3%

Źródło: służby Komisji, na podstawie danych przekazanych przez SRB, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Tabela 2: Odliczenia

Odliczenia (% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko)		Pełne odliczenie posiadanych instrumentów			Odliczenie oparte na wymogach			Pełne odliczenie posiadanych instrumentów bez podmiotów poddawanych likwidacji		
Kategoria	Wskaźnik	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem
Ogółem	<i>Średnia</i>	14,7%	7,5%	12,3%	11,1%	6,0%	9,5%	13,2%	6,9%	11,2%
	<i># banków</i>	5	5	10	5	5	10	5	5	10
w tym: odliczone od kapitału Tier II	<i>Średnia</i>	0,9%	1,7%	1,1%	1,2%	1,5%	1,4%	1,8%	1,7%	1,7%
	<i># banków</i>	2	4	6	1	4	5	1	4	5
w tym: odliczone od kapitału dodatkowego Tier I	<i>Średnia</i>	2,4%	2,3%	2,3%		2,1%	2,1%		2,3%	2,3%
	<i># banków</i>	1	4	5		4	4		4	4
w tym: odliczone od kapitału podstawowego Tier I	<i>Średnia</i>	1,1%	5,2%	3,7%	0,3%	3,9%	3,7%	0,3%	5,2%	5,0%
	<i># banków</i>	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Źródło: służby Komisji, na podstawie danych przekazanych przez SRB, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Tabela 3: Skutki dla MREL i sytuacji w zakresie wypłacalności

Nadwyżki/niedobory (% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko)		Scenariusz bazowy			Pełne odliczenie posiadanych instrumentów			Odliczenie oparte na wymogach			Pełne odliczenie posiadanych instrumentów bez podmiotów poddawanych likwidacji			Subkonsolidacja		
Wymóg	Wskaźnik	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem	Spółka holdingowa	Spółka operacyjna	Ogółem
MREL	<i>Średni niedobór</i>		-0,3%	-0,3%		-3,8%	-3,8%		-2,5%	-2,5%		-2,1%	-2,1%		-6,1%	-6,1%
	<i># banków</i>		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	<i>Średnia nadwyżka</i>	9,4%	7,5%	8,9%	6,8%	4,6%	6,3%	8,1%	4,9%	7,4%	6,7%	4,6%	6,2%	7,3%	2,7%	5,8%
	<i># banków</i>	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
MREL + wymóg połączonego bufora	<i>Średni niedobór</i>		-2,4%	-2,4%		-2,6%	-4,2%		-1,5%	-4,8%		-2,2%	-3,2%		-3,4%	-3,4%
	<i># banków</i>		2	2		1	2		1	2		1	2		2	2
	<i>Średnia nadwyżka</i>	6,4%	5,3%	6,1%	5,2%	1,7%	4,2%	6,7%	1,9%	5,4%	5,2%	1,7%	4,2%	4,2%	0,8%	3,5%
	<i># banków</i>	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
Kapitał podstawowy Tier I	<i>Średni niedobór</i>															
	<i># banków</i>															
	<i>Średnia nadwyżka</i>	10,4%	13,2%	11,2%	15,4%	12,3%	14,4%	15,3%	12,7%	14,5%	14,9%	12,6%	14,2%	10,3%	8,5%	9,9%
	<i># banków</i>	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Kapitał Tier I	<i>Średni niedobór</i>					-1,4%	-1,4%									
	<i># banków</i>					1	1									
	<i>Średnia nadwyżka</i>	10,7%	12,9%	11,4%	15,9%	11,6%	14,5%	16,2%	11,1%	14,6%	15,8%	11,0%	14,3%	10,4%	7,7%	9,8%
	<i># banków</i>	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Łączne wymogi kapitałowe	<i>Średni niedobór</i>					-3,2%	-3,2%		-0,7%	-0,7%						
	<i># banków</i>					1	1		1	1						
	<i>Średnia nadwyżka</i>	8,2%	9,8%	8,7%	14,1%	7,3%	12,0%	14,3%	7,5%	12,2%	14,0%	6,9%	11,8%	8,4%	5,5%	7,8%
	<i># banków</i>	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Źródło: służby Komisji, na podstawie danych przekazanych przez SRB, według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r.

Inne kwestie związane z podmiotami poddawanych likwidacji

Aby zapewnić spójność z pozostałą częścią ram, wyłączenie podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania mechanizmu odliczeń w odniesieniu do pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL należy rozważyć w szerszym kontekście odpowiednich przepisów BRRD oraz SRMR mających zastosowanie do tych podmiotów.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami BRRD oraz SRMR organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zobowiązane do przyjęcia decyzji w sprawie MREL w odniesieniu do wszystkich instytucji i podmiotów objętych zakresem stosowania tych aktów, w tym podmiotów poddawanych likwidacji. Kalibracja wymogu jest proporcjonalna, aby uwzględnić fakt, że podmioty te zostaną zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego, a zatem wymóg ten jest ograniczony, w większości przypadków i z zastrzeżeniem decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do wymogów w zakresie funduszy własnych tego podmiotu (kwota na pokrycie strat – art. 45c ust. 2 akapit drugi BRRD oraz art. 12d ust. 2 akapit drugi SRMR). Jedyny wyjątek od tej sytuacji miałby miejsce w przypadkach, w których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że MREL powinien przekroczyć kwotę na pokrycie strat, w szczególności ze względu na ewentualny wpływ na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym (art. 45c ust. 2 akapit trzeci BRRD oraz art. 12d ust. 2 akapit trzeci SRMR).

Obecne ustalanie MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji wiąże się ze znacznym obciążeniem dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie regularnego wydawania decyzji w sprawie MREL ze względu na związek z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ze znacznym obciążeniem dla banków w zakresie zapewniania monitorowania i zgodności z innymi powiązanymi wymogami, takimi jak system uprzedniego zezwolenia na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu zobowiązań kwalifikowalnych przewidziany w art. 77 ust. 2 i art. 78a CRR. W praktyce decyzja ta zmienia jednak bardzo niewiele pod względem struktury zobowiązań wykorzystywanych do spełnienia MREL, ponieważ podmiot poddawany likwidacji musi już spełniać wymogi w zakresie funduszy własnych przy użyciu instrumentów funduszy własnych (pod warunkiem że podmiot ten podlega wymogom ostrożnościowym na zasadzie indywidualnej). Wydaje się, że brak wartości dodanej tych decyzji w sprawie MREL, gdy odzwierciedlają one istniejące wymogi w zakresie funduszy własnych, wymaga zmiany przepisów polegającej na zniesieniu w określonych okolicznościach obowiązku ustalenia MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji, który to obowiązek spoczywa na organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że podmiot wchodzący w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji, wyłączenie podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania mechanizmu odliczeń na potrzeby wewnętrznego MREL pośrednio osiągnięto by przez brak wymogu dotyczącego MREL na poziomie tego podmiotu (ponieważ nie mógłby on być częścią systemu pośredniej emisji zasobów wykorzystywanych do spełnienia wymogu dotyczącego wewnętrznego MREL), co zapewniałoby spójność między propozycjami.

Podobne rozumowanie dotyczy stosowania systemu uprzedniego zezwolenia na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu zobowiązań kwalifikowalnych, w przypadku gdy brak wymogu dotyczącego MREL w sposób naturalny skutkuje wyłączeniem podmiotów poddawanych likwidacji z zakresu stosowania systemu uprzedniego zezwolenia (ponieważ podmiot poddawany likwidacji nie miałby w swoim bilansie zobowiązań kwalifikowalnych, nawet jeżeli niektóre zobowiązania spełniałyby wymogi kwalifikowalności).

W przypadku tych podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których MREL ustalono na poziomie przekraczającym kwotę na pokrycie strat (tj. wymogi w zakresie funduszy własnych), nadal powinny jednak mieć zastosowanie obowiązujące przepisy dotyczące przyjmowania decyzji w sprawie MREL, uprzedniego zezwolenia na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu zobowiązań kwalifikowalnych oraz włączenia w zakres połączenia łańcuchowego.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Przegląd dotyczy przepisów szczegółowych związanych z wykonaniem ram regulujących wewnętrzny MREL, ze szczególnym uwzględnieniem problemów z punktu widzenia równych warunków działania dla różnych struktur grup bankowych oraz zmniejszeniem obciążenia administracyjnego dla niektórych podmiotów, w przypadku których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważają, że w przypadku upadłości mogłyby zostać w wiarygodny sposób zlikwidowane w ramach postępowania upadłościowego.

Oczekuje się, że proponowana reforma przyniesie korzyści w odniesieniu do skuteczności ram, jasności prawa i poprawy proporcjonalności wymogów.

Reforma jest neutralna pod względem technologicznym i nie wpływa na gotowość cyfrową.

- **Prawa podstawowe**

UE przestrzega najwyższych standardów ochrony praw podstawowych i jest sygnatariuszem szeregu konwencji w dziedzinie praw człowieka. W tym kontekście wniosek jest zgodny z tymi prawami, wymienionymi w głównych konwencjach ONZ dotyczących praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącej integralną część traktatów UE, oraz europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

We wniosku zobowiązuje się państwa członkowskie do transponowania zmian BRRD do ich prawa krajowego w terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie dyrektywy zmieniającej. Zmiany SRMR powinny mieć zastosowanie od tej samej daty.

Zmiany wprowadzone w art. 45i ust. 4 powinny przyczynić się do poprawy sprawozdań obejmujących kwotę i elementy składowe zdolności do spełniania MREL, składanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez podmioty poddawane likwidacji, których MREL przekracza kwotę niezbędną do pokrycia strat i które zatem będą nadal podlegać decyzji w sprawie MREL.

6. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIA POSZCZEGÓLNYCH PRZEPISÓW WNIOSKU

MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji

W art. 2 ust. 1 pkt 83aa BRRD i w art. 3 ust. 1 pkt 24aa SRMR dodaje się nową definicję, zgodnie z którą odniesienia do „podmiotów poddawanych likwidacji” należy rozumieć jako odniesienia do podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje w przypadku upadłości odpowiednią likwidację w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

Aby zmniejszyć obciążenie regulacyjne, a jednocześnie zachować możliwość, by w niektórych wyjątkowych przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dalej ustalały MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji, art. 45c ust. 2 akapity drugi i trzeci zastępuje się nowym ust. 2a, w którym określa się nową ogólną zasadę, zgodnie z którą organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny ustalać MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji. Podobne zmiany wprowadza się w art. 12d SRMR poprzez skreślenie ust. 2 akapity drugi i trzeci oraz dodanie nowego ust. 2a.

Możliwość ustalania MREL przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tj. ustalania wymogu przekraczającego kwotę na pokrycie strat, jest zachowana, jeżeli jest to konieczne do celów ochrony stabilności finansowej lub ograniczenia potencjalnego efektu domina w systemie finansowym, które to kryteria istnieją w obecnie obowiązujących przepisach.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że podmiot wchodzący w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji, konsolidacja przeprowadzana do celów zewnętrznego MREL mającego zastosowanie do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stojącego

na czele grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna obejmować podmiot poddawany likwidacji, tak jak to miało miejsce zgodnie z dotychczasową praktyką.

Stosowanie systemu uprzedniego zezwolenia w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji

Podmioty przeznaczone do likwidacji są obecnie objęte zakresem stosowania systemu uprzedniego zezwolenia określonego w art. 78a CRR w drodze odniesień w art. 45b ust. 1 i art. 45f ust. 2 BRRD oraz art. 12c ust. 1 i art. 12 g ust. 1 SRMR do wspólnych kryteriów kwalifikowalności określonych w art. 72a–72c CRR. Obowiązki proceduralne wynikające z tego przepisu są jednak nieproporcjonalne w przypadku większości podmiotów poddawanych likwidacji, ponieważ nie oczekuje się, że będą one posiadać zdolność do pokrycia strat przekraczającą ich wymogi w zakresie funduszy własnych. W takim scenariuszu przesłanki, jakimi kierowano się przy wprowadzaniu przepisów dotyczących uprzedniego zezwolenia, a mianowicie upoważnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do monitorowania tych działań prowadzących do obniżenia stanu zobowiązań kwalifikowalnych, nie istnieją. Istnieje już ponadto odrębny system uprzedniego zezwolenia na wcześniejszą spłatę instrumentów funduszy własnych (art. 78 CRR), który nadal będzie miał zastosowanie do wszystkich instytucji.

W celu zmniejszenia obciążenia regulacyjnego dla podmiotów poddawanych likwidacji, które muszą składać wnioski o uprzednie zezwolenie na obniżenie stanu instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, oraz dla organów, które muszą ocenić takie wnioski, art. 45c ust. 2a BRRD i art. 12d ust. 2a SRMR wyraźnie stanowią, że system uprzedniego zezwolenia na podstawie art. 77 ust. 2 i art. 78a CRR nie powinien mieć zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, w przypadku których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił MREL. Byłoby to i tak naturalną konsekwencją zniesienia decyzji w sprawie MREL w odniesieniu do tych podmiotów poddawanych likwidacji, ponieważ brak decyzji w sprawie MREL oznacza, że podmioty te nie mają już zobowiązań kwalifikowalnych w swoim bilansie, ponieważ nie podlegają już wymogowi dotyczącemu MREL.

W odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji, w przypadku których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjął decyzję ustalającą MREL na poziomie przekraczającym kwotę na pokrycie strat, nadal stosuje się art. 77 ust. 2 i art. 78a CRR.

Podmioty poddawane likwidacji stanowiące część struktur połączenia łańcuchowego

W analizie przeprowadzonej na podstawie upoważnienia do przeglądu wprowadzonego w art. 129 BRRD stwierdzono, że podmioty poddawane likwidacji należy wyłączyć z zakresu stosowania przepisów dotyczących połączenia łańcuchowego, a konkretniej że nie należy już wymagać od jednostki pośredniej odliczania instrumentów funduszy własnych i innych zobowiązań wyemitowanych przez podmioty poddawane likwidacji, wobec których nie wydano decyzji w sprawie MREL. Miałoby to zastosowanie w przypadku, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, w kontekście planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że podmiot wchodzący w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji.

W takim scenariuszu podmiot poddawany likwidacji nie jest już zobowiązany do spełnienia MREL, w związku z czym nie ma miejsca pośrednia subskrypcja zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL w łańcuchu tworzoną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednostkę pośrednią i podmiot poddawany likwidacji. W przypadku upadłości strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje, że podmiot poddawany likwidacji otrzyma wsparcie od podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co oznacza, że nie przewiduje się przenoszenia na wyższy

szczebel – za pośrednictwem jednostki pośredniej – strat z podmiotu poddawanego likwidacji do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani przenoszenia na niższy szczebel kapitału w przeciwnym kierunku.

W związku z tym nowy art. 45c ust. 2a BRRD oraz art. 12d ust. 2a SRMR wyraźnie stanowią, że na podstawie przepisów dotyczących odliczeń w przypadku połączenia łańcuchowego pośrednia jednostka dominująca nie powinna odliczać posiadanych instrumentów funduszy własnych lub zobowiązań wyemitowanych przez podmioty poddawane likwidacji, które nie są już objęte decyzją w sprawie MREL. Jednostki pośrednie posiadające instrumenty funduszy własnych i zobowiązania wyemitowane przez podmioty poddawane likwidacji będą zatem musiały stosować wagi ryzyka w odniesieniu do tych ekspozycji i włączać je do swojej miary ekspozycji całkowitej. Ponieważ ekspozycje te zostaną uwzględnione przy obliczaniu łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji całkowitej jednostki pośredniej, gwarantuje to, że jednostka pośrednia będzie zobowiązana do posiadania określonej kwoty wewnętrznego MREL, odzwierciedlającej te ekspozycje wobec podmiotów poddawanych likwidacji.

Podmioty poddawane likwidacji, w odniesieniu do których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji korzystają ze swobody uznania w zakresie ustalania MREL w kwocie przekraczającej wymogi w zakresie funduszy własnych, nadal byłyby jednak objęte przepisami dotyczącymi odliczeń w przypadku połączenia łańcuchowego.

Sprawozdawczość w przypadku podmiotów poddawanych likwidacji

Zgodnie z obowiązującym art. 45i ust. 4 podmioty poddawane likwidacji nie mają obowiązku zgłaszania swojego MREL organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani podawania go do wiadomości publicznej, niezależnie od kalibracji MREL.

Stanowi to problem dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy muszą ocenić, czy odpowiednia byłaby zmiana strategii lub czy należy dokonać kalibracji MREL do poziomu przekraczającego kwotę na pokrycie strat. Aby rozwiązać ten problem, na podstawie art. 45i BRRD organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwracają się obecnie do takich banków o przekazywanie uproszczonych sprawozdań – mniej złożonych i mniej szczegółowych niż sprawozdawczość wymagana zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/763¹³.

W związku z tym zmienia się art. 45i w celu wprowadzenia do tekstu prawnego ustawowego systemu sprawozdawczości w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji, w przypadku których przyjęto decyzję w sprawie MREL (tj. gdy MREL przekracza kwotę na pokrycie strat).

W przypadku podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których nie ustalono MREL, zachowuje się *status quo* i nie ma specjalnych obowiązków dotyczących sprawozdawczości w zakresie MREL ani ujawniania informacji na ten temat. Ponieważ sprawozdawczość do celów planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje niezmieniona i w związku z tym będzie nadal miała zastosowanie do wszystkich podmiotów poddawanych likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

¹³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/763 z dnia 23 kwietnia 2021 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do sprawozdawczości nadzorczej w obszarze minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz podawania tego wymogu do wiadomości publicznej (Dz.U. L 168 z 12.5.2021, s. 1).

nadal będą w stanie uzyskać odpowiednie informacje, np. do celów podejmowania decyzji o zmianie strategii przewidzianej dla danego podmiotu lub odpowiedniej kalibracji MREL.

Skonsolidowany wewnętrzny MREL

W analizie, którą Komisja przeprowadziła na podstawie klauzuli przeglądowej wprowadzonej rozporządzeniem (UE) 2022/2036, stwierdzono zasadność zezwolenia niektórym jednostkom pośrednim, wchodzącym w skład struktur opartych na spółce holdingowej albo spółce operacyjnej, na spełnienie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej.

Poza korzyściami dla proporcjonalności przepisów dotyczących odliczeń w przypadku połączenia łańcuchowego oraz dla minimalizacji wszelkich różnic w równych warunkach działania dla różnych rodzajów struktur grup bankowych, rozszerzenie możliwości spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej uznaje się również za przydatne z następujących powodów:

- ułatwia to kalibrację wewnętrznego MREL dla tych jednostek zależnych niebędących podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku których dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych (art. 104a CRD) i wymóg połączonego bufora (art. 128 pkt 6 CRD) ustalono wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej;
- służy to doprecyzowaniu stosowania uprawnienia do zakazania niektórych wypłat zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z MREL (art. 16a BRRD i art. 10a SRMR) w odniesieniu do tych jednostek zależnych, dla których wymóg połączonego bufora ustalono na poziomie skonsolidowanym;
- służy to zapewnieniu, aby jednostka zależna posiadała wystarczającą wewnętrzną wcześniej ulokowaną zdolność, tak aby w przypadku upadłości była w stanie pokryć swoje straty i przywrócić zgodność ze skonsolidowanymi wymogami w zakresie funduszy własnych.

Art. 45f ust. 1 BRRD i art. 12g ust. 1 SRMR zostają zatem zmienione, aby dać organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia dyskrecjonalne do ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Możliwość ta jest dostępna niezależnie od rodzaju struktury grupy bankowej, do której należy dana jednostka pośrednia.

Możliwość ta podlega trzem istotnym zabezpieczeniom. Po pierwsze, w przypadku struktur opartych na spółce holdingowej jednostka pośrednia powinna być jedyną bezpośrednią instytucją zależną lub jedynym bezpośrednim podmiotem zależnym – objętymi odpowiednio zakresem stosowania BRRD lub SRMR – podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej. Służy to zapewnieniu, aby taka możliwość była dostępna wyłącznie dla tych struktur opartych na spółce holdingowej, których jednostka pośrednia centralizuje ekspozycje wewnątrzgrupowe. Ewentualnie w przypadku innych rodzajów struktur grupy bankowej właściwy organ musi ustalić na tej samej podstawie konsolidacji dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i wymóg połączonego bufora mające zastosowanie do jednostki zależnej niebędącej podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Po drugie, podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednostka pośrednia powinny mieć siedzibę w tym samym państwie członkowskim i stanowić część tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Po trzecie, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi stwierdzić, że spełnienie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej nie wpływa w znaczący sposób negatywnie na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do której należy dana jednostka zależna, ani na zastosowanie uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tej jednostki zależnej lub innych podmiotów w ramach tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ten ostatni warunek umożliwiłby na przykład organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieustalenie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej w sytuacjach, w których indywidualne wymogi mające zastosowanie do jednostki zależnej byłyby wyższe.

Ustalenie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej pozbawia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwości ustalenia wewnętrznego MREL na zasadzie indywidualnej dla tego samego podmiotu. Jest to spójne ze zmianami wprowadzonymi w ramach MREL na podstawie BRRD II i SRMR II, które to przepisy nie pozwalają już na ustalenie MREL na wielu różnych zasadach w odniesieniu do tego samego podmiotu. Nie należy tego uznawać za zwolnienie korzystne dla danego podmiotu, ponieważ spełnianie MREL będzie nadal wymagane, choć na innej zasadzie.

Co ważne, możliwość, którą obecnie wprowadza się w art. 45f ust. 1 BRRD i w art. 12g ust. 1 SRMR, nie oznacza przyznania jednostkom zależnym danego podmiotu zwolnienia z wewnętrznego MREL. Zwolnienia z wewnętrznego MREL powinny być możliwe tylko wtedy, gdy spełnione są obowiązujące warunki określone w art. 45f ust. 3 lub 4 BRRD i art. 12h SRMR.

Jeżeli chodzi o instrumenty, które może wykorzystywać jednostka zależna niebędąca podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do spełnienia skonsolidowanego wewnętrznego MREL, zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące zgodności z wymogami skonsolidowanymi i kryteriami kwalifikowalności określone w art. 45f BRRD i art. 12g SRMR. W art. 45f BRRD i w art. 12g SRMR wprowadza się ponadto nowy ust. 2a w celu doprecyzowania, że w przypadku gdy jednostki zależne objęte zakresem konsolidacji dowolnego podmiotu zobowiązanego do spełnienia skonsolidowanego wewnętrznego MREL wyemitowały zobowiązania kwalifikowalne na rzecz innych podmiotów należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nieobjętych tym zakresem konsolidacji, lub na rzecz obecnego akcjonariusza nienależącego do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zobowiązania te włącza się – do określonej wysokości – do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jednostki pośredniej. Umożliwi to zaliczanie bezpośrednich emisji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL między jednostką zależną najwyższego szczebla a podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poczet spełnienia skonsolidowanego wewnętrznego MREL jednostki pośredniej. Ten nowy przepis zapewnia dostosowanie do obliczania funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej i jest podobny do zasady przewidzianej w art. 45b ust. 3 BRRD i art. 12c ust. 3 SRMR mającej zastosowanie do zewnętrznego MREL podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ograniczenia przewidziane w tych zmianach również służą zapewnieniu, aby nadwyżki zdolności jednostek zależnych tych jednostek pośrednich nie można było wykorzystać do spełnienia odpowiedniego skonsolidowanego wewnętrznego MREL.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do niektórych aspektów minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁴,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁵,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879¹⁶ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877¹⁷ zmieniono minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych („MREL”) określony w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE¹⁸ oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014¹⁹, który ma zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (instytucji) mających siedzibę w Unii,

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EEG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

a także do wszelkich innych podmiotów objętych zakresem stosowania dyrektywy 2014/59/UE lub rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (podmioty). Zgodnie z tymi zmianami wewnętrzny MREL, tj. MREL mający zastosowanie do instytucji i podmiotów, które są jednostkami zależnymi podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może być spełniony przez te podmioty za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (2) Unijne ramy MREL następnie zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036²⁰, którym wprowadzono szczegółowe przepisy dotyczące odliczeń w przypadku pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia wewnętrznego MREL. Rozporządzeniem tym nałożono w dyrektywie 2014/59/UE na Komisję wymóg dokonania przeglądu wpływu pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na równe warunki działania dla różnych rodzajów struktur grup bankowych, w tym w przypadku gdy grupy bankowe posiadają spółkę operacyjną ulokowaną pomiędzy spółką holdingową wskazaną jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jej jednostkami zależnymi. Komisję poproszono o ocenę, czy podmioty, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny móc spełnić minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej. Ponadto zwrócono się do Komisji o ocenę traktowania, zgodnie z przepisami regulującymi MREL, podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że mają one zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego („podmioty poddawane likwidacji”). Zwrócono się do Komisji także o ocenę adekwatności ograniczenia kwoty odliczeń wymaganych na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013²¹.
- (3) W wyniku przeglądu, który przeprowadziła Komisja, stwierdzono, że do celów, którym służą przepisy dotyczące wewnętrznego MREL, właściwe i proporcjonalne byłoby umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej dla zakresu podmiotów, który jest szerszy niż zakres wynikający ze stosowania dyrektywy 2014/59/UE i rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w przypadku gdy taki szerszy zakres obejmuje instytucje i podmioty, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale są jednostkami zależnymi podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i same kontrolują jednostki zależne podlegające MREL („jednostki pośrednie”). Dotyczyłoby to w szczególności tych grup bankowych, na których czele stoi spółka holdingowa. W takich przypadkach

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2036 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do traktowania ostrożnościowego instytucji globalnych o znaczeniu systemowym, które realizują strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych oraz w odniesieniu do metod pośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikujących się do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz.U. L 275 z 25.10.2022, s. 1).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

jednostki pośrednie naturalnie centralizują ekspozycje wewnątrzgrupowe i kierują zasoby kwalifikowalne na potrzeby wewnętrznego MREL wcześniej ulokowane przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ze względu na tę strukturę przepisy dotyczące odliczeń miałyby nieproporcjonalny wpływ na takie jednostki pośrednie. Komisja stwierdziła również, że ramy MREL byłyby bardziej proporcjonalne dzięki usunięciu emisji dokonywanych przez podmioty poddawane likwidacji z zakresu ekspozycji, które jednostka pośrednia jest zobowiązana odliczyć zgodnie z mechanizmem odliczeń z tytułu pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL. Podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie będzie musiał wspierać podmiotu poddawanego likwidacji w przypadku upadłości, co eliminuje potrzebę zabezpieczenia wszelkich mechanizmów przenoszenia strat i kapitału w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co było celem przepisów dotyczących odliczeń wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2022/2036. Podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie musiał natomiast wspierać pozostałe podmioty należące do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku trudnej sytuacji lub upadłości. Niezbędne zasoby na potrzeby MREL powinny zatem być obecne na wszystkich poziomach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ich dostępność na pokrycie strat i dokapitalizowanie należy zapewnić za pomocą mechanizmu odliczeń. W wyniku przeglądu, który przeprowadziła Komisja, stwierdzono zatem, że jednostki pośrednie powinny nadal odliczać pełną kwotę posiadanych przez nie zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez inne podmioty niepoddawane likwidacji w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (4) Zgodnie z art. 45f dyrektywy 2014/59/UE i art. 12g rozporządzenia (UE) nr 806/2014 instytucje i podmioty muszą spełniać wewnętrzny MREL na zasadzie indywidualnej. Spełnianie tego wymogu na zasadzie skonsolidowanej jest dozwolone jedynie w dwóch konkretnych przypadkach: w przypadku unijnych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, oraz w przypadku jednostek dominujących instytucji lub podmiotów, w odniesieniu do których odstąpiono od stosowania wewnętrznego MREL. Zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli jednostka pośrednia spełnia swój MREL na zasadzie skonsolidowanej, jednostka ta nie jest zobowiązana do odliczenia posiadanych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL innych podmiotów należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i objętych jej zakresem konsolidacji, ponieważ spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej ma podobny skutek. Przegląd, który przeprowadziła Komisja, wykazał, że jednostki pośrednie grup bankowych, na których czele stoi spółka holdingowa, również powinny mieć możliwość spełniania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej. Przegląd ten wykazał ponadto, że w przypadku gdy jednostka pośrednia podlega wymogom w zakresie funduszy własnych lub wymogowi połączonego bufora na zasadzie skonsolidowanej, spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie indywidualnej może stwarzać ryzyko, że zasoby kwalifikowalne na potrzeby wewnętrznego MREL wcześniej ulokowane na poziomie jednostki pośredniej nie są wystarczające do przywrócenia zgodności z mającym zastosowanie skonsolidowanym wymogiem w zakresie funduszy własnych po umorzeniu i konwersji tych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL. Gdyby dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub wymóg połączonego bufora ustalono na innym poziomie konsolidacji, brakowałoby ponadto kluczowych danych do obliczania

MREL dla danej instytucji lub danego podmiotu, co utrudniałoby obliczenie tego wymogu. Podobnie uprawnienie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zakazania, zgodnie z art. 16a dyrektywy 2014/59/UE i art. 10a rozporządzenia (UE) nr 806/2014, wypłat niektórych zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z MREL w odniesieniu do danej jednostki zależnej staje się trudne do wykonania, w przypadku gdy kluczowy wskaźnik, tj. wymóg połączonego bufora, nie jest ustalony na tej samej podstawie co wewnętrzny MREL. Z tych powodów możliwość spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej powinna być również dostępna dla innych rodzajów struktur grup bankowych, w każdym przypadku gdy jednostka pośrednia podlega wymogom w zakresie funduszy własnych lub wymogowi połączonego bufora na zasadzie skonsolidowanej.

- (5) W celu zapewnienia, aby możliwość spełniania MREL na zasadzie skonsolidowanej była dostępna wyłącznie w odpowiednich przypadkach wskazanych w przeglądzie Komisji i nie prowadziła do niedoboru zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL w całej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do ustalania wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostek pośrednich powinno być uprawnieniem dyskrecjonalnym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i powinno podlegać określonym warunkom. Jednostka pośrednia powinna być jedyną bezpośrednią jednostką zależną – będącą instytucją lub podmiotem – podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim i jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ewentualnie dana jednostka pośrednia powinna spełniać dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub wymóg połączonego bufora na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej. W obu przypadkach spełnianie wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej nie powinno jednak negatywnie wpływać – w ocenie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani na stosowanie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej jednostki pośredniej lub innych podmiotów w jej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (6) Zgodnie z art. 45f ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i art. 12g ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jednostki pośrednie mogą spełniać skonsolidowany wewnętrzny MREL za pomocą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Aby w pełni umożliwić spełnianie MREL na zasadzie skonsolidowanej, należy zapewnić obliczanie zobowiązań kwalifikowalnych jednostek pośrednich w sposób podobny do obliczania funduszy własnych. Kryteria kwalifikowalności zobowiązań kwalifikowalnych, które można wykorzystywać do spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, należy zatem dostosować do przepisów dotyczących obliczania skonsolidowanych funduszy własnych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Aby zapewnić spójność z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zewnętrznego MREL, dostosowanie to powinno również odzwierciedlać obowiązujące przepisy określone w art. 45b ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE i art. 12d ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do obliczania zobowiązań kwalifikowalnych, które podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą

wykorzystywać do spełnienia swojego skonsolidowanego MREL. W szczególności należy zapewnić, aby zobowiązania kwalifikowalne wyemitowane przez jednostki zależne podmiotu podlegającego skonsolidowanemu wewnętrznemu MREL i znajdujące się w posiadaniu innych podmiotów należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nieobjętych zakresem konsolidacji, w tym podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub w posiadaniu obecnych akcjonariuszy nienależących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wliczały się do funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego skonsolidowanemu wewnętrznemu MREL.

- (7) W przypadku podmiotów poddawanych likwidacji MREL jest zazwyczaj ograniczony do kwoty niezbędnej do pokrycia strat, która odpowiada wymogom w zakresie funduszy własnych. W takich przypadkach MREL nie pociąga za sobą dla podmiotu poddawanego likwidacji żadnego dodatkowego wymogu bezpośrednio związanego z ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że podmiot poddawany likwidacji może w pełni spełnić MREL poprzez spełnienie wymogów w zakresie funduszy własnych oraz że specjalna decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o ustaleniu MREL nie przyczynia się w znaczący sposób do możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów poddawanych likwidacji. Taka decyzja wiąże się z wieloma obowiązkami proceduralnymi dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podmiotów poddawanych likwidacji, lecz obowiązkiem tym nie towarzyszy odpowiednia korzyść w postaci poprawy możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Z tego powodu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny ustalać MREL dla podmiotów poddawanych likwidacji.
- (8) W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że podmiot będący częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikuje się jako podmiot poddawany likwidacji, jednostki pośrednie nie powinny być zobowiązane do odliczania od swojej zdolności do spełniania wewnętrznego MREL posiadanych funduszy własnych lub innych zobowiązań, które spełniałyby kryteria kwalifikowalności do spełniania wewnętrznego MREL i które zostały wyemitowane przez podmioty poddawane likwidacji. W takim przypadku podmiot poddawany likwidacji nie jest już zobowiązany do spełnienia MREL, w związku z czym nie ma pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL w łańcuchu tworzonemu przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednostkę pośrednią i podmiot poddawany likwidacji. W przypadku upadłości strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje wsparcia dla podmiotu poddawanego likwidacji ze strony podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że nie przewiduje się przenoszenia na wyższy szczebel – za pośrednictwem jednostki pośredniej – strat z podmiotu poddawanego likwidacji do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani przenoszenia na niższy szczebel kapitału w przeciwnym kierunku. Takie dostosowanie zakresu posiadanych zasobów podlegających odliczeniu w kontekście pośredniej subskrypcji zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL nie miałoby zatem wpływu na adekwatność ram pod względem ostrożnościowym.
- (9) Głównym celem systemu zezwolenia na obniżenie stanu instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych określonego w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, który ma również zastosowanie do instytucji i podmiotów podlegających

MREL i zobowiązań wyemitowanych w celu spełnienia MREL, jest umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji monitorowania działań prowadzących do obniżenia stanu zobowiązań kwalifikowalnych oraz zakazywania wszelkich działań, które prowadziłyby do obniżenia stanu tych zobowiązań poniżej poziomu, który organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznają za odpowiedni. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przyjął decyzji ustalającej MREL dla instytucji lub podmiotu, cel ten przestaje mieć znaczenie. Ponadto instytucje lub podmioty, które nie podlegają decyzji ustalającej MREL, nie mają w swoim bilansie zobowiązań kwalifikowalnych. Instytucje lub podmioty, w odniesieniu do których nie przyjęto żadnych decyzji ustalających MREL, nie powinny zatem być zobowiązane do uzyskania uprzedniego zezwolenia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na przeprowadzenie wezwania do sprzedaży, wykupu, spłaty lub odkupu zobowiązań, które spełniałyby wymogi kwalifikowalności na potrzeby MREL.

- (10) Istnieją podmioty poddawane likwidacji, w przypadku których MREL przekracza kwotę wymogów w zakresie funduszy własnych, w której to sytuacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość ustalenia MREL. MREL ten należy ustalić na poziomie kwoty przekraczającej kwotę na pokrycie strat, w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznają, że taka kwota jest niezbędna do ochrony stabilności finansowej lub przeciwdziałania ryzyku wywołania efektu domina w systemie finansowym. W takich sytuacjach podmiot poddawany likwidacji powinien spełniać MREL i nie powinien być zwolniony z systemu uprzedniego zezwolenia określonego w art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wszelkie jednostki pośrednie należące do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co dany podmiot poddawany likwidacji powinny nadal mieć obowiązek odliczania od swojej zdolności do spełniania wewnętrznego MREL posiadanych zasobów kwalifikowalnych na potrzeby wewnętrznego MREL wyemitowanych przez ten podmiot poddawany likwidacji. Ponieważ postępowanie likwidacyjne odbywa się na poziomie podmiotu prawnego, podmioty poddawane likwidacji nadal podlegające MREL powinny ponadto spełniać ten wymóg wyłącznie na zasadzie indywidualnej. Niektóre wymogi kwalifikowalności dotyczące własności danego zobowiązania również nie są istotne, ponieważ nie ma potrzeby zapewnienia przeniesienia strat i kapitału z podmiotu poddawanego likwidacji do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a zatem wymogi te nie powinny mieć zastosowania.
- (11) Zgodnie z art. 45i dyrektywy 2014/59/UE instytucje i podmioty powinny regularnie składać swoim właściwym organom oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące poziomów zobowiązań kwalifikowalnych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz elementów składowych tych zobowiązań, a także podawać informacje na ten temat do wiadomości publicznej wraz z poziomem ich MREL. W przypadku podmiotów poddawanych likwidacji nie wymaga się składania takich sprawozdań ani ujawniania takich informacji. Aby zapewnić przejrzyste stosowanie MREL, te obowiązki w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji powinny mieć jednak również zastosowanie do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił, że MREL powinien być wyższy niż kwota wystarczająca do pokrycia strat. Zgodnie z zasadą proporcjonalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zapewnić, aby obowiązki te nie wykraczały poza to, co jest konieczne do monitorowania zgodności z MREL.

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/59/UE i rozporządzenie (UE) nr 806/2014.
- (13) W celu zapewnienia spójności krajowe środki transponujące zmiany dyrektywy 2014/59/UE oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 powinny mieć zastosowanie od tego samego dnia.
- (14) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie dostosowanie traktowania podmiotów poddawanych likwidacji w kontekście ram MREL oraz możliwości spełnienia wewnętrznego MREL na zasadzie skonsolidowanej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii w drodze zmiany przepisów już ustanowionych na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 dodaje się pkt 83aa w brzmieniu:
- „83aa) »podmiot poddawany likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii, w odniesieniu do której grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w przypadku podmiotów, które nie są częścią grupy – plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi, że podmiot ten ma zostać zlikwidowany w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;”;
- 2) w art. 45c wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 skreśla się akapity drugi i trzeci;
- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalają wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji.
- Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego i jeżeli jest to konieczne do celów ochrony stabilności finansowej lub ograniczenia potencjalnego efektu domina w systemie finansowym, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji wyjątkowo ustalić wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na zasadzie indywidualnej w kwocie wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, powiększonej do kwoty, która jest niezbędna do osiągnięcia tych celów. W takich przypadkach podmioty poddawane likwidacji muszą spełnić wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, za pomocą co najmniej jednego z poniższych zasobów:
- a) funduszy własnych;

b) zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia;

c) zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 2.

Art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Posiadanych instrumentów funduszy własnych lub zobowiązań wyemitowanych przez jednostki zależne będące podmiotami poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, nie odlicza się zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

3) w art. 45f wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit czwarty w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o ustaleniu wymogu określonego w art. 45c na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w niniejszym ustępie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) jednostka zależna spełnia jeden z następujących warunków:

(i) jednostka zależna znajduje się w bezpośrednim posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz:

- podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej;
- zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie posiada bezpośrednio żadnej instytucji zależnej ani żadnego podmiotu zależnego, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), innych niż dana jednostka zależna;

(ii) jednostka zależna podlega wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, lub wymogowi połączonego bufora na zasadzie skonsolidowanej;

b) spełnienie wymogu określonego w art. 45c na zasadzie skonsolidowanej nie wpływa w znaczący sposób negatywnie na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani na umorzenie lub konwersję zgodnie z art. 59 odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej jednostki zależnej lub innych

podmiotów w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu obejmuje następujące zobowiązania wyemitowane zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii wchodzącą w zakres konsolidacji tego podmiotu:

- a) zobowiązania wyemitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabyte przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wchodzą w zakres konsolidacji podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
- b) zobowiązania wyemitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), nie mogą przekraczać kwoty ustalonej w wyniku odliczenia od kwoty wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, mającego zastosowanie do jednostki zależnej objętej konsolidacją sumy wszystkich poniższych elementów:

- a) zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej i nabytych przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wchodzą w zakres konsolidacji tego podmiotu;
- b) kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.”;

4) art. 45i ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ust. 1 i 3 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do takiego podmiotu zgodnie z art. 45c ust. 2a akapit drugi. W takim przypadku organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa dla danego podmiotu treść i częstotliwość sprawozdań, które podmiot ten ma obowiązek składać, i informacji, które ma obowiązek ujawniać, o których to sprawozdaniach i informacjach mowa w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje dany podmiot poddawany likwidacji o tych obowiązkach w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji. Te obowiązki w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji nie wykraczają poza to, co jest konieczne do monitorowania zgodności z wymogiem ustalonym zgodnie z art. 45c ust. 2a akapit drugi.”.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 dodaje się pkt 24aa w brzmieniu:

„24aa) »podmiot poddawany likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, w odniesieniu do której grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w przypadku podmiotów, które nie są częścią grupy – plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi, że podmiot ten ma zostać zlikwidowany w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;”;

- 2) w art. 12d wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 skreśla się akapity drugi i trzeci;
b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jednolita Rada nie ustala wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego i jeżeli jest to konieczne do celów ochrony stabilności finansowej lub ograniczenia potencjalnego efektu domina w systemie finansowym, Jednolita Rada może w odniesieniu do podmiotów poddawanych likwidacji wyjątkowo ustalić wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie indywidualnej w kwocie wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, powiększonej do kwoty, która jest niezbędna do osiągnięcia tych celów. W takich przypadkach podmioty poddawane likwidacji muszą spełniać wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, za pomocą co najmniej jednego z poniższych zasobów:

- a) funduszy własnych;
b) zobowiązań spełniających kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b) i d) tego rozporządzenia;
c) zobowiązań, o których mowa w art. 12c ust. 2.

Art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie mają zastosowania do podmiotów poddawanych likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Posiadanych instrumentów funduszy własnych lub zobowiązań wyemitowanych przez jednostki zależne będące podmiotami poddawanyymi likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ustalił wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, nie odlicza się zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

- 3) w art. 12g wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit czwarty w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego Jednolita Rada może podjąć decyzję o ustaleniu wymogu określonego w art. 12d na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do jednostki zależnej, o której mowa w niniejszym ustępie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) jednostka zależna spełnia jeden z następujących warunków:
 - (i) jednostka zależna znajduje się w bezpośrednim posiadaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz:
 - podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej;
 - zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie posiada bezpośrednio żadnej jednostki zależnej, o której mowa w art. 2, innej niż dana jednostka zależna;
 - (ii) jednostka zależna podlega wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, lub wymogowi połączonego bufora na zasadzie skonsolidowanej;
 - b) spełnienie wymogu określonego w art. 12d na zasadzie skonsolidowanej nie wpływa w znaczący sposób negatywnie na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani na umorzenie lub konwersję zgodnie z art. 21 odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych danej instytucji lub jednostki zależnej lub innych podmiotów w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;
- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu obejmuje następujące zobowiązania wyemitowane zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii wchodzącą w zakres konsolidacji tego podmiotu:
- a) zobowiązania wyemitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabyte przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wchodzą w zakres konsolidacji podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
 - b) zobowiązania wyemitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), nie mogą przekraczać kwoty ustalonej w wyniku odliczenia od kwoty wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, mającego zastosowanie do jednostki zależnej objętej konsolidacją sumy wszystkich poniższych elementów:

- a) zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu spełniającego wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej i nabytych przez niego albo bezpośrednio, albo pośrednio za pośrednictwem innych podmiotów w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wchodzą w zakres konsolidacji tego podmiotu;
- b) kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.”.

Artykuł 3

Transpozycja

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 6 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 dzień po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy zmieniającej] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej art. 1.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 dzień po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy zmieniającej] r.

Art. 2 wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*